

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Uhlířové a soudců JUDr. Vladislavy Riegrové Ph.D. a JUDr. Františka Švantnera ve věci

navrhovatelů: **a) Miloslav Perníček**, narozený 20. 1. 1954
bytem Heroutice 1, 257 56 Neveklov
b) Karel Růžička, narozený 11. 3. 1950
bytem Velké Němčice 346, 691 63 Velké Němčice
c) Josef Kincl, narozený 30. 8. 1948
bytem Skály 8, 793 44 Horní Město
d) Jaroslav Rédl, narozený 31. 10. 1953
bytem Bernartice 84, 348 02 Bor u Tachova
e) MVDr. Josef Lysák, narozený 11. 11. 1953
bytem Osvoboditelů 790, 683 23 Ivanovice na Hané
g) František Smec, narozený 1. 2. 1947
bytem Dlouhá 42, 664 71 Veverská Bítýška
h) Václava Boušková, narozená 21. 10. 1975
bytem Šlechtín 1, 285 22 Zruč nad Sázavou
ch) Michaela Kubištová, narozená 7. 2. 1968
bytem Mělník 89, 503 64 Mělník
všichni zastoupeni advokátkou Mgr. Zuzanou Čumpelíkovou
sídlem Kudeříkové 1103/11a, 148 00 Praha 4

za

účasti: **Svaz chovatelů českého teplokrevníka z. s.**, IČO 60161370
sídlem U Hřebčince 479, 397 01 Písek, Budějovické Předměstí
zastoupený advokátem JUDr. Ondřejem Veselým
sídlem Otakara Jeremiáše 1311, 397 01 Písek

o vyslovení neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku, **o odvolání účastníka** do usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. května 2019, č. j. 13 Cm 168/2017-148

takto:

- I. Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. května 2019, č. j. 13 Cm 168/2017-148 se potvrzuje.
- II. Účastník je povinen nahradit navrhovatelům náklady řízení před soudem odvolacím, a to každému z nich ve výši Kč 2 780,-, k rukám zástupkyně navrhovatelů do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud prvního stupně (dále též soud) výše uvedeným usnesením určil, že rozhodnutí přijatá na konferenci účastníka Svazu chovatelů českého teplokrevníka konané 29. 6. 2016, kterými 1) byli zvoleni MUDr. Vítů předsedou představenstva a Karel Růžička místopředsedou, 2) byla zvolena za devátého člena představenstva Ing. Kreidlová, 3) bylo zvoleno 5 členů rady plemenné knihy - pan Vondrouš, pan Kozák, pan Hošák ml., pan Šíma, MUDr. Chvátal, 4) byla zvolena kontrolní komise - pan Bohdaský, Ing. Jelínek, pan Šubař,

5) byla zvolena rozhodčí komise - Ing. Straka, I. Čepková, JUDR. Ing. Staněk CSc., jsou neplatná a účastník je povinen nahradit navrhovatelům náklady řízení. V odůvodnění rozhodnutí soud uvedl, že navrhovatelé se domáhali určení, jež je obsahem výroku I. rozhodnutí, s odůvodněním, že nejvyšším orgánem účastníka je konference, mimo konference se účastník schází na dílčích schůzích, pravidelně alespoň jednou ročně je svolávána oblastní členská schůze, dále územní členská schůze, že v jiném řízení u uvedeného soudu je napadáno rozhodnutí územní členské schůze, jejíž výsledek, dle názoru navrhovatelů, ovlivňuje rozhodnutí a řízení na konferenci, přičemž důvody neplatnosti rozhodnutí spatřují v tom, že konference byla svolána předsednictvem, které zastupoval neoprávněně MVDr. Zdeněk Vítů, pozvánkou z 20. 5. 2016 byla konference svolána na 29. 6. 2016 v 14.00 hodin do Spolkového domu v Humpolci a dle stanov se pozvánka na konferenci zasílá na adresu člena uvedenou v seznamu členů 30 dnů před konáním konference s danými body a některým členům pozvánka nedošla, že dne 29. 6. 2016 se někteří členové dostavili ve svolaný čas na místo uvedené v pozvánce, kde však se konference nekonala, následně se někteří členové dozvěděli, že „nově zvolené“ předsednictvo prostřednictvím webových stránek informovalo o změně konání místa, a to dva dny před plánovanou konferencí, že o změně místa konání konference měli být členové obeznámeni shodně, jako měli být obeznámeni s konáním konference, tedy písemně na jejich adresy uvedené v seznamu členů, že tedy vedený postup není v souladu se stanovami. Též uvedli, že není zjevné, kdo se konference zúčastnil a kdo mohl hlasovat, když součástí zápisu je prezenční listina, že se součtem podpisů dochází k číslu 49, nikoliv 50, že jsou přiloženy dvě plné moci, avšak zastoupení jsou dle prezenční listiny tři delegáti, není tak na jisto postaveno, jaké mělo být kvorum a není tak zjevné, kdo se konference zúčastnil.

2. Soud uvedl dále, že účastník namítl, že pozvánka na konferenci byla zaslána všem členům svazu zvoleným do pozice delegátů konference, byla zveřejněna na webových stránkách a v časopise Jezdectví, že tajemnice svazu odmítla i přes písemnou výzvu pozvánky odeslat a poskytnout prostředky ve výši 20 000 Kč pro odeslání pozvánek doporučeně, proto byly tyto zasílány obyčejně. Že ke změně konání místa konference došlo, když účastník musel operativně měnit místo konání konference, změna místa byla opět zveřejněna na webových stránkách, že na místě samém byla zveřejněna informace o jiném místě konání konference a dále zde byl člen účastníka pan Luboš Kozák, který byl připraven instruovat účastníky konference o změně místa konání.
3. Pokud jde o účast na konferenci, pak dle účastníka zvolených delegátů na konferenci bylo 93 a konference se zúčastnilo 50 delegátů, tedy nadpoloviční většina. Dva delegáti byli zastoupení na základě plné moci, že pan Domkář omylem nebyl zanesen do podpisových archů, proto byl dopsán ručně, že konference proběhla v souladu se stanovami a s ustanoveními občanského zákoníku.
4. Účastník uplatňoval vzájemným návrhem nárok na vydání soupisu majetku účastníka, soupisu bankovních účtů a přístupů do internetového bankovníctví účastníka, včetně přístupových hesel potřebných ke spravování internetových stránek a softwarových programů účastníka a dále soupis majetku, který mají navrhovatelé zapůjčený od účastníka. Zároveň účastník navrhl, aby předmětné řízení o neplatnost rozhodnutí přijatých na konferenci účastníka 29. 6. 2016 bylo spojeno ke společnému řízení s věcí vedenou původně u Okresního soudu v Písku pod spisovou značkou 12 C 125/2016, u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 13 Cm 13/2017, tento návrh byl soudem zamítnut a vzájemný návrh účastníka byl vyloučen k samostatnému řízení.
5. Co se týče řízení vedeného u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 13 Cm 13/2017, soud uvedl, že předmětem tohoto řízení bylo určení neplatnosti rozhodnutí přijatých na územní členské schůzi účastníka z 20. 4. 2016, kde, kromě jiného, byl MVDr. Z. Vítů zvolen kandidátem na předsedu, přičemž řízení ve věci není dosud skončeno.

6. Soud konstatoval, že po provedeném dokazování vycházel z toho, že dle stanov se pozvánka zasílá písemně 30 dnů předem, že dle § 249 odst. 1 se svolá schůze vhodným způsobem ve lhůtě určené stanovami, že v řízení bylo prokázáno, že pozvánky nebyly doručeny řádně poštou, tj. v rozporu se stanovami platnými ke dni svolání konference. Soud shledal za rozhodující, že konferenci nesvolala oprávněná osoba. Uvedl, že pozvánka byla koncipována a podepisována za předsednictvo MVDr. Vítů, který nebyl předsedou předsednictva, přičemž svolat konferenci má dle stanov předsednictvo a jak též vyplývá z ustanovení § 248 odst. 1 o.z., konference má být svolána statutárním orgánem. Stejný orgán pak musí případně svolat náhradní schůzi, či změnit místo konání, jak se stalo v daném případě. Uvedeným postupem nebyly dodrženy stanovy, ani občanský zákoník. Co se týče námítky navrhovatelů, že je pochybnost o usnášeníschopnosti konference, tato byla vyvrácena, když z nesporného počtu delegátů 93 bylo přítomno, i s ohledem na výhrady obou stran zaznamenaných do prezenční listiny, 57 členů dle účastníka a 54 dle navrhovatele, přičemž se stále jedná o nadpoloviční většinu delegátů, což je v souladu se stanovami. Soud shrnul své závěry tak, že konference byla svolána neoprávněnou osobou, neboť 20. 4. 2016 byl MVDr. Vítu zvolen pouze kandidátem na předsedu a nebyl předsedou spolku oprávněným svolat konferenci, pozvánky nebyly doručeny v souladu se stanovami, s článkem VI., tj. na adresu člena uvedenou v seznamu členů, kdy stanovy jiný způsob svolání konference neupravují. Ohledně usnášeníschopnosti zde důvod neplatnosti rozhodnutí přijatých na konferenci neshledal. Konstatoval, že z důvodů svolání konference neoprávněnou osobou a nedoručením pozvánek v souladu se stanovami, shledal rozhodnutí přijatá na předmětné konferenci 29. 6. 2016 za neplatná.
7. Soud doplnil, že navrhovatelkou v řízení byla původně též paní Ing. Hana Civišová, ta však v průběhu řízení vzala svůj návrh zpět, řízení vedené Ing. Civišovou proti účastníkovi proto bylo zastaveno.
8. Soud návrhu navrhovatelů v plném rozsahu vyhověl.
9. Proti uvedenému usnesení se účastník odvolal. V odvolání uvedl, že má za to, že vyvrátil důvody, pro které soud prohlásil konferenci konanou 29. 6. 2016 za neplatnou. Konstatoval, že vzhledem k době, která uplynula od konání této konference a též vzhledem k tomu, že situace v účastníku od té doby prošla dalším vývojem, by měl soud aplikovat ustanovení § 260 OZ. Uvedl též, že aplikaci § 260 OZ v řízení požadoval, soud se s touto námítkou nevypořádal. Má za to, že je v zájmu spolku nevyslovit neplatnost konference, neboť jen zaplatit přisouzené náklady řízení navrhovatelům je pro spolek likvidační. Uvedl, že konference byla usnášeníschopná a přijala usnesení ke všem bodům svého programu. Navrhl, aby odvolací soud rozhodl, že konference konaná dne 29. 6. 2016 byla řádně svolána a je platná včetně jejího usnesení a volby funkcionářů na této konferenci zvolených.
10. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal napadené usnesení podle § 212 a násl. o. s. ř. a dospěl k tomu, že odvolání je nedůvodné.
11. Ze spisu odvolací soud zjistil, že navrhovatelé se domáhali určení, jež je obsahem výroku I. rozhodnutí, zejména s odůvodněním, že konference byla svolána předsednictvem, které zastupoval neoprávněně MVDr. Zdeněk Vítů, že pozvánka nebyla zaslána dle stanov, a to na adresu člena uvedenou v seznamu členů 30 dnů před konáním konference a některým členům pozvánka nedošla, že dne 29. 6. 2016 se někteří členové dostavili v daný čas na místo uvedené v pozvánce, kde však se konference nekonala, že se někteří členové dozvěděli, že došlo prostřednictvím webových stránek k informaci o změně konání místa, a to dva dny před plánovanou konferencí, že není zjevné, kdo se konference zúčastnil a kdo mohl hlasovat. Účastník namítl, že pozvánka byla zaslána všem členům svazu zvoleným do pozice delegátů konference, byla zveřejněna na webových stránkách a v časopise Jezdectví, že pozvánky byly zasílány obyčejně poštou, že ke změně konání místa konference skutečně došlo, že změna místa byla zveřejněna na webových stránkách, že na místě samém byla zveřejněna informace o jiném

místě konání konference a byl zde člen účastníka, který měl instruovat o změně místa konání, že bylo 93 zvolených delegátů a konference se zúčastnilo 50 delegátů, dva delegáti byli zastoupeni na základě plné moci, že pan Domkář omylem nebyl zanesen do podpisových archů, proto byl dopsán ručně. Soud po provedeném dokazování uzavřel, že konference byla svolána neoprávněnou osobou, neboť v rozhodné době MVDr. Vítů nebyl předsedou spolku a nebyl oprávněn svolat konferenci, pozvánky nebyly doručeny v souladu se stanovami, a to s článkem VI., tj. na adresu člena uvedenou v seznamu členů. Ohledně usnášeníschopnosti důvod neplatnosti rozhodnutí přijatých na konferenci neshledal. Prohlásil rozhodnutí přijatá na předmětné konferenci 29. 6. 2016 za neplatná. O nákladech řízení soud rozhodl podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř.

12. Odvolací soud se ztotožnil se všemi zjištěními i se všemi závěry soudu.
13. Odvolací soud se zejména ztotožnil se zjištěním, že dle stanov se pozvánka zasílá písemně 30 dnů předem, že pozvánky nebyly doručeny některým členům, že pozvánka byla podepsána MVDr. Vítů, který nebyl předsedou předsednictva, že došlo ke změně místa konání konference, že o změně místa konání konference nebyli členové účastníka informováni v souladu se stanovami, když tato informace nebyla zaslána poštou na adresy členů uvedené v seznamu členů v požadované době. Co se týče ostatních zjištění, odvolací soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť se s nimi plně ztotožnil. Odvolací soud též konstatoval, že soud provedl dokazování v potřebném rozsahu a zjistil správně skutkový stav věci.
14. Odvolací soud se zejména ztotožnil se závěry soudu, že konference byla svolána neoprávněnou osobou, že pozvánky ani oznámení o změně místa konání konference nebyly doručeny v souladu se stanovami. Též se ztotožnil se závěrem, že námitka nedostatku usnášeníschopnosti není důvodná. Co se týče ostatních důvodů vedoucích soud k závěru, že došlo k porušení zákona a stanov, a tedy že je návrh důvodný, odvolací soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť se s ním plně ztotožnil.
15. Co se týče účastníkem navrhovaného postupu podle ustanovení § 260 občanského zákoníku, podle něhož soud neplatnost rozhodnutí orgánu spolku nevysloví, došlo-li k porušení zákona nebo stanov, aniž to mělo závažné právní následky, a je-li v zájmu hodném právní ochrany neplatnost rozhodnutí nevyslovit, odvolací soud konstatoval, že je skutečností, že výše uvedeným postupem při svolání konference došlo k porušení zákona a stanov. Odvolací soud pak dospěl k závěru, že toto porušení mělo závažné právní následky, zejména proto, že napadenými rozhodnutími přijatými na předmětné konferenci byl zvolen předseda předsednictva, místopředseda předsednictva, člen předsednictva a dále byli zvoleni členové rady plemenné knihy, byli zvoleni členové kontrolní komise a rozhodčí komise, přičemž před odvolacím soudem účastníci vypověděli, že výše uvedené osoby jsou v současné době stále v uvedených orgánech účastníka. V poměrech posuzované věci je proto v zájmu účastníka hodném právní ochrany neplatnost daných rozhodnutí na konferenci svolané v rozporu se stanovami a zákonem vyslovit, a to zejména proto, aby došlo k opětovné volbě členů uvedených orgánů, a to v souladu se stanovami a zákonem. Odvolací soud tedy neshledal podmínky pro to, aby postupoval podle § 260 občanského zákoníku a nevyslovil neplatnost napadených usnesení.
16. Odvolací soud dospěl k tomu, že soud správně shledal rozhodnutí přijatá na předmětné konferenci 29. 6. 2016 neplatnými a o nákladech řízení soud správně rozhodl podle ust. § 142 odst. 1 a § 148 odst. 1 o. s. ř.
17. Protože je napadený rozsudek správný, odvolací soud rozsudek podle § 219 o. s. ř. potvrdil.
18. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 142 odst. 1 a § 224 odst. 1 o. s. ř. tak, že úspěšným navrhovatelům přiznal náhradu nákladů odvolacího řízení. Jejich zástupkyně vykonala před soudem odvolacím 1 úkon právní služby, a to účast na jednání, pročež jim každému náleží odměna za 1 úkon právní služby ve výši 1 x 3 100 Kč, dále 1 režijní paušál

300 Kč, sníženo o 20% s ohledem na zastupování více osob, celkem tedy každému náleží náklady odvolacího řízení ve výši Kč 2 780,-.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o. s. ř.).

Praha 19. února 2020

JUDr. Milada Uhlířová v.r.
předsedkyně senátu